

Anders gezegd, de uitsluitingsclausule geeft naar haar inhoud bezien op zichzelf geen aanleiding om haar naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar te achten. Het zal derhalve van bijkomende omstandigheden bij en/of na het sluiten van de verzekeringsovereenkomst afhangen of toch tot die onaanvaardbaarheid kan en dient te worden geconcludeerd.

2.7 In 9.2 en ook in 9.3 van het verzoekschrift wordt als eerste bijkomende omstandigheid genoemd dat Delphi de betrokken polis pas heeft ontvangen na het schade-evenement en voordien niet wist dat MSM voor een uitkering onder de verzekering de eis van bewaking stelde. Er wordt over geklaagd dat het hof op deze door Delphi naar voren gebrachte omstandigheid niet heeft gerespondeerd.

Deze klacht gaat wegens gemis aan feitelijke grondslag niet op. De omstandigheid wordt onder b. van rov. 4.1.4 genoemd als een omstandigheid, die Delphi ter onderbouwing van haar beroep op artikel 6:248 BW heeft aangevoerd. Maar deze omstandigheid leidt naar het oordeel van het Hof niet ertoe dat het beroep van MSM op de uitsluitingsclausule onaanvaardbaar is te achten. Het Hof heeft dus op de omstandigheid gerespondeerd.

2.8 Als tweede bijkomende omstandigheid wordt in 9.2 van het verzoekschrift de oorzaak van de brand genoemd. Aangevoerd wordt dat het Hof niet onderzocht en vastgesteld heeft wat de oorzaak van de brand is geweest en dat daardoor het Hof niet onder ogen heeft gezien of, indien de oorzaak een mechanische is geweest, MSM dan ook aan Delphi een uitkering zou hebben geweigerd dan wel tot een gedeeltelijke uitkering zou zijn gekomen.

Hier wordt uit het oog verloren dat Delphi in appel, toen zij voor het eerst een beroep op artikel 6:248 lid 2 BW deed, dit punt van de oorzaak van de brand in het geheel niet aan de orde heeft gesteld. De oorzaak van de brand is daardoor geen onderwerp van debat geworden, voor zover het debat tussen partijen over genoemd artikel is gegaan. Het Hof hoefde bijgevolg bij dit punt ook niet stil te staan.

2.9 In 9.3 van het verzoekschrift wordt de derde bijkomende omstandigheid aan de orde gesteld. Die bestaat hieruit dat Delphi, naar zij heeft gesteld en MSM onweersproken heeft gelaten, voorafgaande aan het bericht van acceptatie van de verzekeringsaanvraag een uitvoerig (inlichtingen)-formulier heeft moeten invullen. Het Hof wordt verweten aan deze stelling geen aandacht te hebben geschonken. Zo is niet onderzocht of er aan Delphi een vraag is gesteld over de bewaking van het schip en of MSM het door Delphi gegeven antwoord toereikend heeft geoordeeld.

Ook deze omstandigheid is in appel door Delphi in het geheel niet ter sprake gebracht, dus ook niet binnen het kader van haar beroep op artikel 6:248 lid 2 BW. Daarom vermeldt het hof die omstandigheid ook niet aan het begin van rov. 4.1.4 en hoefde het hof er niet bij stil te staan. Bovendien is in de eerste aanleg niet meer aangevoerd dan dat Delphi een aanvraagformulier heeft ingevuld. Over het for-

mulier en het invullen daarvan is verder niets opgemerkt. Zo is niet aangegeven wat aan Delphi is gevraagd en wat zij heeft geantwoord. Voor het onderzoek, waarvan gezegd wordt dat het Hof dat ten onrechte achterwege heeft gelaten, ontbrak dus in de processtukken van Delphi iedere feitelijke grondslag.

2.10 In 9.6, tweede en derde volzin, van het verzoekschrift wordt ook weer aangehaakt bij het aanvraag- c.q. inlichtingenformulier. Nu wordt gesteld dat aangenomen moet worden dat daarin het bewakingsaspect aan de orde is gekomen. Dit wordt van belang geacht voor wat partijen, gegeven het aanvraag- en inlichtingenformulier, over en weer van elkaar mochten verwachten. Dat het hof toelaat dat MSM het bewakingsbeding aan Delphi mag tegenwerpen, terwijl het bewakingsaspect in het aanvraag- c.q. inlichtingenformulier aan de orde is gekomen, wordt als een onjuist of onbegrijpelijk oordeel beschouwd.

Deze klacht strandt op hetgeen hiervoor in 2.9 omtrent het beroep op het aanvraag- c.q. inlichtingenformulier is opgemerkt.

2.11 In de eerste volzin van 9.6 wordt er nog over geklaagd dat het Hof niet heeft onderzocht en vastgesteld 'dat de tussenpersoon voorafgaande (e)en volledige bekendheid bezat met betrekking tot deze clausule – (de in geschil zijnde uitsluitingsclausule) – en/of de doorwerking daarvan op de polis c.q. de verzekeringsvoorwaarden en/of de premiestelling'. Ook wat in deze klacht wordt aangesneden, is in appel niet aan de orde gesteld. Verder is de klacht zo vaag geformuleerd en geeft zo weinig inzicht in de er achter schuilgaande gedachtegang, dat gezegd moet worden dat zij niet aan de eisen voldoet die aan een cassatieklacht mogen worden gesteld. Zij komt bijgevolg niet in aanmerking voor een verdere behandeling.

2.12 Nu de in 9.2 t/m 9.6 van het verzoekschrift geformuleerde klachten geen doeltreffen, ontbeert de afsluitende conclusie in 9.7 van het verzoekschrift een deugdelijke grondslag.

3. Conclusie

Het cassatieberoep komt in aanmerking voor verwerping.

RAV 2011/48

RECHTBANK AMSTERDAM (ENKELVOUDIGE
HANDELSKAMER)

23 december 2010, nr. 468712 / HA RK 10-834
(Mr. K.A. Baggerman)

Rv art. 1019w e.v.

LJN BP1581

Vermogensschade.

Lenen de verzoeken van verweerster zich voor
behandeling in een deelgeschilprocedure? Leent

de deelgeschilprocedure zich voor het benoemen van een deskundige?

De personenauto waarin verweerster reed, is aangereden door een verzekerde van Allianz. Allianz heeft aansprakelijkheid erkend. Allianz legt in de onderhavige deelgeschilprocedure de vraag voor of de door verweerster gestelde klachten in causaal verband staan met het ongeval. Daarnaast verzoekt Allianz de rechtbank om benoeming van een re-integratiedeskundige. Verweerster legt in een zelfstandig verzoek de vraag voor om te bepalen dat zij heeft voldaan aan haar schadebeperkingsplicht en dat Allianz is gehouden een actieve bijdrage te leveren aan de totstandkoming van een regeling. Tevens verzoekt zij om Allianz te veroordelen tot betaling van een voorschot en in de proceskosten. Allianz verweert zich tegen de verzoeken van verweerster, ondermeer stellende dat bij honorerings van de deelverzoeken van verweerster feitelijk een bodemprocedure wordt doorlopen.

Rb.: De rechtbank oordeelt dat de vraag of de verzoeken zich lenen voor behandeling in een deelgeschilprocedure moet worden beantwoord aan de hand van de vraag of het belang van de verzoeken en de bijdrage die een beslissing op deze verzoeken kan leveren aan een vaststellingsovereenkomst opwegen tegen de kosten en het tijdsverloop van de procedure. Dit is volgens de rechtbank het geval.

De rechtbank toetst de vraag over het causaal verband tussen het ongeval en de klachten van verweerster aan de hand van de criteria die de bodemrechter zou hanteren indien deze over het geschil in een bodemprocedure zou moeten oordelen. De rechtbank neemt de conclusies van de deskundigen (de neuroloog B en de psychiater C) over en bepaalt dat het causaal verband tussen de klachten van verweerster en het ongeval als vaststaand moet worden aangenomen.

De rechtbank ziet voorts aanleiding om een arbeidsdeskundige te benoemen. Dit brengt met zich dat nog niet vaststaat of en in welke mate verweerster in zijn algemeenheid ongeschikt is tot het uitvoeren van arbeid. Daarmee kan de vraag of verweerster heeft voldaan aan haar schadebeperkingsplicht nog niet worden beoordeeld.

Het verzoek van verweerster om te bepalen dat Allianz is gehouden een actieve bijdrage te leveren aan het schaderegelingstraject wordt evenmin gehonoreerd: dit verzoek is onvoldoende duidelijk omschreven en gemotiveerd.

De rechtbank acht het voorts onvoldoende aanneemelijk dat het bedrag van het gevorderde voorschot bij wijze van schadevergoeding in een bodemprocedure wordt toegewezen. Het desbetreffende verzoek wijst de rechtbank af.

De rechtbank veroordeelt Allianz wel in de kosten in en buiten rechte van de deelgeschilprocedure. De rechtbank begroot deze kosten, waarbij de redelijke kosten als bedoeld in art. 6:96 lid 2 BW in aanmerking worden genomen.

Zie ook:

- Rb. Amsterdam 28 oktober 2010, L/JN BO3227: de afwijkende standpunten van partijen over de betekenis van het deskundigenrapport weerhoudt hen ervan het geschil buiten rechte af te wikkelen. De rechtbank beoordeelt het geschil volgens dezelfde criteria die zij zou hanteren als het geschilpunt aan haar in een bodemprocedure zou zijn voorgelegd;
- Rb. Arnhem 7 februari 2011, L/JN BP5963, N/JF 2011/163: wel deelgeschil, ondanks dat het deels toekomstige schade betreft. Toch afwijzing verzoek omdat nadere bewijslevering noodzakelijk is;
- Rb. Arnhem (vzr.) 11 januari 2011, L/JN BP5033: in wezen is verzoekt om beslechting van het gehele tussen partijen nog resterende geschil. Afwijzing van het verzoek;
- Rb. 's-Gravenhage 11 februari 2011, L/JN BP5391: pas na nadere bewijsvoering of wisseling van stukken kan een eindoordeel worden gegeven. Afwijzing van het verzoek;
- Rb. 's-Gravenhage 22 december 2010, L/JN BO9396, N/JF 2011/99: beoordeeld wordt of de bijdrage van de verzochte beslissing aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst zodanig is dat dit opweegt tegen de kosten en het tijdsverloop van de procedure. Dit is het geval: voor het beoordelen van het deelgeschil is het horen van getuigen of het raadplegen van deskundigen niet noodzakelijk;
- Rb. Maastricht 16 februari 2011, L/JN BP4792: een beslissing over het geschilpunt over de schadebeperkingsplicht brengt partijen niet verder in de onderhandelingen. Afwijzing van het verzoek;
- Rb. Rotterdam 23 februari 2011, L/JN BP5418: de afwijkende standpunten van partijen over de betekenis van het in onderling overleg tot stand gekomen deskundigenrapport weerhoudt hen ervan het geschil buiten rechte af te wikkelen. De rechtbank beoordeelt het geschil volgens dezelfde criteria die zij zou hanteren als het geschil aan haar in een bodemprocedure zou zijn voorgelegd;
- Rb. Utrecht 27 oktober 2010, L/JN BO2891, RAV 2011/21: de vraag of verzoekster op grond van art. 6:108 lid 1 BW in aanmerking komt voor vergoeding van overlijdensschade kan bijdragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst (zie tevens de aldaar aangehaalde literatuur en rechtspraak);
- Rb. Zutphen 22 oktober 2010, L/JN BO7286, RAV 2011/41: de vraag of sprake is van eigen schuld van verzoekster aan een verkeersongeval kan bijdragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst (zie tevens de aldaar aangehaalde literatuur en rechtspraak).

Wenk:

De onderhavige uitspraak illustreert de mogelijkheden en beperkingen van de op 1 juli 2010 ingevoerde Wet deelgeschilprocedure voor letsel- en

overlijdensschade. De deelgeschilprocedure, die is opgenomen in art. 1019w-1019cc Rv, beoogt het buitengerechtelijk traject bij de afhandeling van letsel- en overlijdensschade te verbeteren doordat de rechter op eenvoudige en snelle wijze een knoop kan doorhakken over een vraag (deelgeschil) waar partijen zelf niet uitkomen (*Kamerstukken II 2007/08, 31 518, nr. 3, p. 2*).

Het toepassingsgebied van de deelgeschilprocedure is ruim. Zo omschrijft art. 1019w lid 1 Rv een deelgeschil als een geschil omtrent of in verband met een deel van hetgeen rechtens geldt tussen een persoon, die een ander aansprakelijk houdt voor schade die hij lijdt door dood of letsel, en die ander en waarvan de beëindiging kan bijdragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst. Een verzoek wordt echter afgewezen voor zover de verzochte beslissing onvoldoende kan bijdragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst (art. 1019z Rv). Uit de parlementaire geschiedenis volgt dat in dit kader de investering in tijd, geld en moeite moet worden afgewogen tegen het belang van de vordering en de bijdrage die een beslissing aan de totstandkoming van een minnelijke regeling kan leveren (*Kamerstukken II 2007/08, 31 518, nr. 3, p. 18*).

In de onderhavige zaak stelt Allianz zich op het standpunt dat verweerster oneigenlijk gebruikmaakt van de deelgeschilprocedure en dat haar verzoeken direct moeten worden afgewezen. Volgens Allianz is het gevolg van honorering van de deelverzoeken van verweerster dat ten overstaan van de deelgeschillenrechter feitelijk een bodemprocedure wordt doorlopen. De rechtbank volgt Allianz hierin niet. De rechtbank toetst of het belang van de verzoeken en de bijdrage die een beslissing op deze verzoeken kan leveren aan een vaststellingsovereenkomst opwegen tegen de kosten en het tijdsverloop van de procedure. Dit is volgens de rechtbank voor alle deelverzoeken het geval. Daarbij acht de rechtbank tevens van belang dat een beslissing op de verzoeken naar verwachting niet dusdanig veel tijd en moeite in beslag neemt, dat dit niet zou opwegen tegen de kosten en het tijdsverloop van de procedure. De rechtbank neemt hierbij voorts in aanmerking dat twee verzoeken van verweerster op dezelfde geschilpunten zien als de verzoeken die door Allianz aan de rechtbank zijn voorgelegd.

De onderhavige uitspraak lijkt op het eerste gezicht af te wijken van de uitspraak van de Rechtbank Arnhem van 11 januari 2011, *LJN BP5033* (zie verwijzing onder 'Zie ook'). Bij nadere lezing blijkt echter dat de verzoeken van elkaar verschillen. In deze laatste uitspraak werd in wezen verzocht om beslechting van het gehele tussen partijen nog bestaande geschil. Hierdoor zou onderhandelen na een uitspraak over het geschil overbodig worden. Het verzoek werd daarom afgewezen. In de onderhavige zaak is dat niet het geval. Weliswaar is hier sprake van een groot

aantal deelverzoeken, twee van Allianz en zes van verweerster, maar een beslissing op deze deelverzoeken maakt verder onderhandelen over een minnelijke regeling niet overbodig. De rechtbank behandelt de verzoeken dan ook wel.

Ten aanzien van het causaal verband tussen het ongeval en de klachten van verweerster houdt de vraag partijen verdeeld of het rapport van de (door de rechtbank in het kader van een voorlopig deskundigenbericht benoemde) deskundige – een psychiater – als uitgangspunt moet dienen voor de buitengerechtelijke afwikkeling van de schade. De rechtbank beoordeelt deze vraag (op vergelijkbare wijze als de Rechtbank Amsterdam op 28 oktober 2010, *LJN BO3227* en de Rechtbank Rotterdam op 23 februari 2011, *LJN BP5418*, zie verwijzingen onder 'Zie ook') aan de hand van de criteria die de bodemrechter zou hanteren als deze over het geschil in een bodemprocedure zou moeten oordelen. De rechtbank licht deze criteria uitgebreid toe in rechtsoverweging 4.5-4.7 van de beschikking. Naar het oordeel van de rechtbank heeft Allianz in het onderhavige geval onvoldoende gesteld om aan te nemen dat er zwaarwegende en steekhoudende bezwaren zijn tegen het rapport van de deskundige, terwijl de deskundige duidelijk heeft aangegeven waarop zijn conclusie is gebaseerd. De conclusies van de medisch adviseur van Allianz gaven de deskundige evenmin aanleiding om zijn standpunt te wijzigen. In zijn definitieve rapport heeft de deskundige de conclusies van de medisch adviseur van Allianz volgens de rechtbank bovendien overtuigend weersproken. Omdat het rapport van de deskundige naar het oordeel van de rechtbank op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, de conclusies daarin deugdelijk zijn onderbouwd, en ook voortvloeiend uit de in het rapport vermelde gegevens, ziet de rechtbank geen aanleiding om te verwachten dat de bodemrechter zou oordelen dat het rapport van de deskundige en de daarin genoemde conclusies buiten beschouwing zou moeten worden gelaten. De rechtbank bepaalt dan ook, mede gelet op het (onweersproken) rapport van neuroloog B, dat het causaal verband tussen de klachten van verweerster en het ongeval als vaststaand moet worden aangenomen.

De rechtbank wijst voorts het verzoek van Allianz toe om een arbeidsdeskundige te benoemen en maakt daarmee gebruik van het ruime toepassingsgebied van de deelgeschilprocedure. De mogelijkheid om een deskundige te benoemen kan worden gelezen in de formulering van art. 1019w lid 1 Rv ('omtrek of in verband met') en meer expliciet in de memorie van toelichting bij het wetsontwerp. Hierin is te lezen dat de deelgeschilprocedure zich ook leent voor de vraag of een deskundige moet worden benoemd en welke vragen aan de deskundige moeten worden gesteld (*Kamerstukken II 2007/08, 31 518, nr. 3 p. 16*).

Voor benoeming van een deskundige lijkt in een deelgeschilprocedure in het algemeen geen

plaats te zijn indien dit nodig is voor de beoordeling van het verzoek zelf (vergelijk Rechtbank Arnhem 7 februari 2011, LjN BP5963 en Rechtbank 's-Gravenhage 11 februari 2011, LjN BP5391 en Rechtbank 's-Gravenhage 22 december 2010, LjN BO9396, zie verwijzingen onder 'Zie ook'). In dat geval zullen veelal de kosten en het tijdsverloop van de procedure niet opwegen tegen de bijdrage van de verzochte beslissing aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst.

Allianz Nederland Schadeverzekering N.V., te Rotterdam, verzoekster, adv. mr. K.M. Volker, tegen
A, verweerster, adv. mr. J.F. Vermeulen.

Rechtbank:

(...)

2. De feiten

2.1. Op 26 januari 1998 is A betrokken geraakt bij een verkeersongeval. De personenauto waarin zij reed werd van achteren aangerezen door een verzekerde van Allianz. Allianz heeft aansprakelijkheid voor de gevolgen van het ongeval erkend.

2.2. In verband met klachten van A is, ter vaststelling van de ongevalsgevolgen, in gezamenlijk overleg tussen A en Allianz een neurologische expertise uitgevoerd door de neuroloog prof. dr. B. Op 12 april 2001 heeft B zijn expertiserapport uitgebracht. B heeft de klachten van A gediagnosticeerd als een ten gevolge van het ongeval opgetreden post-whiplashsyndroom van de cervicale wervelkolom.

2.3. A heeft op 19 juni 2007 de rechtbank verzocht een voorlopig deskundigenbericht te gelasten. Bij beschikking van 24 januari 2008 heeft de rechtbank prof. dr. C als deskundige benoemd. Op 21 mei 2008 en op 9 juni 2008 heeft C A psychiatrisch onderzocht.

2.4. Op 14 augustus 2008 heeft C zijn conceptrapport uitgebracht, waarop de medisch adviseur van Allianz D (hierna: D) heeft gereageerd. Naar aanleiding van deze reactie heeft C een tweede conceptrapportage uitgebracht. Van de zijde van Allianz is hierop bij brief van 3 april 2009 gereageerd door haar medisch adviseur prof. dr. E. Deze brief houdt onder meer, voor zover hier van belang, het volgende in:

(...)

Naar aanleiding van het rapport van C:

De volgende aspecten vallen mij op:

- (1) het (subjectieve) verhaal van betrokkene wordt geaccepteerd als objectieve weergave;
- (2) de door betrokkene ervaren, althans naar voren gebrachte, beperkingen worden gehouden voor objectieve beperkingen;
- (3) de opeenvolging van ongeval en klachten wordt gehouden voor een causaal verband;
- (4) de klachten zijn allerminst aanhoudend aanwezig en reageerden goed op behandeling;

(5) de inzet van betrokkene inzake behandeling roept vragen op inzake de gestelde invalidering en haar feitelijke gedrag onderhoudt haar beleving van invalidering;

(6) het inzicht dat chronische klachten een andere verklaring behoeven dan acute en in principe voorbijgaande klachten, klinkt onvoldoende door.

(...)

2.5. Op 28 april 2009 heeft C zijn definitieve expertiserapport uitgebracht. Daarin is hij in de vetgedrukte en cursief weergegeven tekst ingegaan op het commentaar van D en in de vetgedrukte en onderstreepte tekst op het commentaar van E. In het rapport staat, voor zover hier van belang, het volgende:

'(...) Het is van belang hier even stil te staan bij de term 'objectief aantoonbaar', gezien het commentaar van E. (...) In dit geval is door de onderzoeker, ondersteund door een getrainde assistent bij het psychiatrisch onderzoek veel aandacht geschonken aan de 'echtheid' van de klachten, de lijdensdruk en de functiebeperkingen. (...) De door betrokkene aangegeven functiebeperkingen zijn dus niet, zoals E suggereert klakkeloos van haar overgenomen, maar zijn zorgvuldig gewogen en voor zover mogelijk getoetst. (...)

Vraag 4.

Wat zijn uw bevindingen bij uw onderzoek en hoe luidt uw diagnose?

Antwoord: Uit onze bevindingen bij het psychiatrisch onderzoek concludeer ik dat er sprake is van een dysthyme stoornis met een daarop gesuperponeerde depressieve stoornis, matig tot ernstig, met vitale kenmerken, al bestaande sinds kort na het ongeval in 1998. Verder is er mijns inziens sprake van een ongedifferentieerde somatoforme stoornis. (...)

Vraag 5.

Welke klachten en beperkingen kunnen als direct of indirect gevolg van het ongeval gezien worden?

Antwoord: De somatische klachten zijn een direct gevolg van het ongeluk en de psychische klachten zijn weer het gevolg van de verminderde belastbaarheid van betrokkene vanwege de somatische klachten. (...) Het trauma moet met de beschikbare gegevens worden opgevat als een 'conditio sine qua non'. Er is geen premorbide somatische of psychische pathologie die een even geloofwaardig alternatieve verklaring voor het optreden van het beeld daarna kan geven en er zijn geen andere omstandigheden in de periode daarna, die meer dan enige additionele invloed hebben gehad op het verloop daarna, die los gezien kan worden van de invloed van de na het trauma ontstane chronische affectieve stoornis (zie voor de argumenten p. 19 e.v.).

Vraag 6.

Wat is de aard en de omvang van de bijkomende problematiek, dus problemen die er al waren of

zich ook zonder het ongeval zouden hebben voorgedaan?

Antwoord: (...) De additionele somatische en psychische problematiek na het trauma zoals de somatische accidenten en aandoeningen, de verhuizing, de werkproblemen hebben vrijwel alle hooguit tot voorbijgaande functiebeperkingen geleid en zouden dat zonder de reeds bestaande chronische depressiviteit en lichamelijke klachten nooit in die mate hebben veroorzaakt (zie ook p. 19 e.v.). (...)

2.6. Allianz heeft de heer F als schaderegelaar ingeschakeld om de schade van A in kaart te brengen. Hij heeft zijn bevindingen neergelegd in een rapport van 26 april 2010.

2.7. In gezamenlijk overleg tussen A en Allianz heeft Allianz een reïntegratiedeskundige de opdracht gegeven om onderzoek te verrichten naar de resterende arbeidsmogelijkheden van A en om ten behoeve van haar een reïntegratieplan op te stellen en uit te voeren. Nadat de intake met A had plaatsgevonden heeft A dit onderzoek afgebroken.

2.8. Sinds 1 oktober 1998 heeft A geprobeerd om te reïntegreren in diverse functies. De verzekeringsarts van het UWV heeft geconcludeerd dat A niet beschikt over duurzaam benutbare mogelijkheden en zij arbeidsongeschikt is voor de volledige omvang van haar functie. Aan haar is per 1 november 2010 eervol ontslag verleend. Per die datum ontvangt zij een volledige WAO-uitkering.

3. *Het deelgeschil*

3.1. Het verzoek van Allianz aan de rechtbank houdt in dat Allianz een beslissing wenst over de vraag of de door A gestelde klachten en beperkingen in causaal verband staan met het verkeersongeval van 26 januari 1998, waarvoor Allianz de aansprakelijkheid heeft erkend. Daarnaast heeft Allianz de rechtbank verzocht om benoeming van een reïntegratiedeskundige.

3.2. Ter mondelinge behandeling heeft de rechtbank het verzoek van Allianz om een beslissing over het causaal verband te nemen zo begrepen dat Allianz de rechtbank verzocht te beslissen dat het rapport van C, waarin causaal verband wordt aangenomen tussen de klachten van A en het ongeval van 26 januari 1998, buiten beschouwing moet worden gelaten. Zij heeft aan dit verzoek ten grondslag gelegd dat het rapport van C op een aantal belangrijke punten gemotiveerd wordt bekritiseerd door E.

3.3. Aan haar verzoek om een reïntegratiedeskundige te benoemen heeft Allianz ten grondslag gelegd dat op dit moment nog niet de conclusie kan worden getrokken dat A blijvend volledig arbeidsongeschikt is. Een reïntegratiedeskundige kan onderzoek doen naar de arbeidsmogelijkheden van A, ook zonder hierbij het rapport van C ter beschikking te hebben, aldus steeds Allianz.

3.4. A heeft verweer gevoerd, en heeft bij zelfstandig verzoek (zoals bij akte ter zitting gewijzigd) de rechtbank verzocht om, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

1. te bepalen dat op grond van het neurologisch rapport van 12 april 2001 en het psychiatrisch rapport van 28 april 2009 als vaststaand aangenomen dient te worden dat sprake is van causaal verband tussen enerzijds het A op 28 januari 1998 overkomen ongeval en anderzijds de door beide deskundigen geconstateerde klachten en beperkingen;

2. te bepalen dat A meer dan voldoende aan haar schadebeperkingsplicht heeft voldaan middels het door haar gedurende twaalf jaar gevolgd reïntegratietraject en dat het thans daarin bereikte resultaat – volledige arbeidsongeschiktheid – als het maximaal haalbare dient te worden beschouwd;

3. te bepalen dat de gevorderde benoeming van een reïntegratiedeskundige wordt afgewezen;

4. te bepalen dat Allianz gehouden is een actieve bijdrage te leveren aan de totstandkoming van een definitieve schaderegeling en dat zij de eerder door haar ingeschakelde schaderegelaar opdracht dient te geven om in constructief overleg met (de advocaat van) A tot een vaststelling van de schade te komen en daarenboven dat Allianz deze schaderegelaar daartoe voldoende mandaat dient te geven;

5. Allianz te veroordelen om tegen behoorlijk bewijs van kwijting ter zake van de door A ten gevolge van het ongeval van 26 januari 2008 geleden en nog te lijden schade aan A een voorschot op de schadevergoeding te verstrekken ten bedrage van € 50.000, althans dat bedrag dat de rechtbank in goede justitie juist acht;

6. Allianz te veroordelen in de kosten van dit geding, met het verzoek ter zake van het honorarium van mr. Vermeulen de kosten aan de zijde van A te begroten conform de door A in het geding gebrachte begroting, te vermeerderen met de redelijke kosten (gewerkte uren maal uurtarief advocaat) betreffende de voorbereiding en behandeling van de deelgeschilprocedure.

3.5. A heeft aan haar verzoek onder 1 het volgende ten grondslag gelegd. De rapportages van B en C voldoen aan de daarvoor geldende richtlijn. Nu er geen zwaarwegende bezwaren zijn aangevoerd op grond waarvan geen beslissende kracht aan deze rapporten zou mogen worden toegekend, dient het in deze rapporten vastgestelde causaal verband als vaststaand te worden aangenomen, aldus steeds A. Aan haar verzoeken onder 2 en 3 heeft A ten grondslag gelegd dat zij aan haar schadebeperkingsplicht heeft voldaan door gedurende twaalf jaar te proberen om te reïntegreren. Thans is zij volledig arbeidsongeschikt verklaard en zijn er geen benutbare arbeidsmogelijkheden meer.

3.6. A heeft met betrekking tot haar verzoek onder 4 aangevoerd dat het de gebruikelijke gang van zaken is om een professioneel schaderegelaar in te schakelen die in gezamenlijk overleg tot een definitieve schaderegeling probeert te komen. Aan haar verzoek onder 5 heeft A ten grondslag gelegd dat haar totale schade naar verwachting € 200.000 zal bedragen, terwijl aan haar tot dusverre slechts € 73.176 is vergoed. Tenslotte heeft zij met betrekking tot haar verzoek onder 6 aangevoerd dat het

door haar advocaat gehanteerde tarief marktconform is en bovendien voldoet aan de ASP-criteria. De advocaat van A heeft ter mondelinge behandeling aangegeven dat zij tot op dat moment 27 uur aan de zaak heeft besteed.

3.7. Allianz heeft verweer gevoerd tegen de verzoeken van A. Zij heeft hiertoe allereerst aangevoerd dat de verzoeken van A direct moeten worden afgewezen, althans niet voor behandeling in de onderhavige procedure in aanmerking komen, omdat het gevolg van honorering van alle deelverzoeken van A is dat ten overstaan van de deelgeschillenrechter feitelijk een bodemprocedure wordt doorlopen. Op deze manier wordt oneigenlijk gebruik gemaakt van de deelgeschilprocedure, aldus steeds Allianz. Bovendien, zo stelt Allianz, betreft de vraag of A aan haar schadebeperkingsplicht heeft voldaan, een geheel nieuw punt dat buiten rechte nog niet aan de orde is geweest, waardoor aan Allianz de gelegenheid is ontnomen om op een gedegen wijze op deze stelling te reageren. Indien de rechtbank anders mocht oordelen, herhaalt Allianz haar standpunt dat het rapport van C niet als uitgangspunt voor de beoordeling mag dienen en dat vooralsnog niet de conclusie kan worden getrokken dat A blijvend volledig arbeidsongeschikt is nu zij slechts heeft getracht te reintegreren bij de ... Bovendien stelt Allianz dat A voor wat betreft haar mogelijkheden om passende arbeid te vinden niet aan haar schadebeperkingsplicht heeft voldaan, dat A zelf het schaderegelingstraject heeft gefrustreerd, en dat er vooralsnog geen noodzaak is tot nadere bevoorschotting. Allianz verzoekt dan ook om de verzoeken van A onder 1 tot en met 5 af te wijzen. Ten aanzien van de onder 6 gevorderde proceskosten stelt Allianz dat gelet op de eenvoud van de zaak teveel uren aan de zaak zijn besteed, dat de ASP-criteria geen gemeengoed zijn, en dat onduidelijk is waar het opgevoerde tarief van € 294 op gebaseerd is. Allianz heeft de rechtbank ter mondelinge behandeling verzocht om bij de begroting van de kosten van A uit te gaan van 15 door de advocaat van A aan de zaak bestede uren à € 231 per uur.

3.8. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. Alvorens in te gaan op de inhoudelijke verzoeken van Allianz en A, gaat de rechtbank in op het formele verweer van Allianz, inhoudende dat A oneigenlijk gebruik maakt van de deelgeschilprocedure en haar verzoeken om die reden reeds moeten worden afgewezen. De rechtbank overweegt hieromtrent als volgt.

4.2. Ingevolge het bepaalde in artikel 1019w lid 1 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv) is een deelgeschil een geschil tussen partijen waarbij een persoon een ander aansprakelijk houdt voor de schade die hij lijdt door dood of letsel, omtrent of in verband met een deel van hetgeen tussen hen rechtens geldt en waarvan de beëindiging kan bijdragen aan de totstandkoming van

een vaststellingsovereenkomst. Artikel 1019z Rv bepaalt dat het verzoek wordt afgewezen indien de verzochte beslissing onvoldoende kan bijdragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat daarbij geldt dat de investering in tijd, geld en moeite moet worden afgewogen tegen het belang van de vordering en de bijdrage die een beslissing aan de totstandkoming van een minnelijke regeling kan leveren (*Kamerstukken II 2007/08, 31 518, nr. 3, p. 18*).

4.3. De vraag of de verzoeken van A zich lenen voor behandeling in een deelgeschilprocedure, dient derhalve beantwoord te worden aan de hand van de vraag of het belang van de verzoeken van A en de bijdrage die een beslissing op deze verzoeken kan leveren aan een vaststellingsovereenkomst, opwegen tegen de kosten en het tijdsverloop van de procedure. De rechtbank is van oordeel dat deze belangenafweging in het voordeel van A uitvalt. Bij dit oordeel heeft de rechtbank meegewogen dat twee van de verzoeken van A op hetzelfde geschilpunt zien als de verzoeken die door Allianz aan de rechtbank zijn voorgelegd. De beslissing op de overige verzoeken van A kan in beginsel bijdragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst tussen Allianz en A. Bovendien neemt een beslissing op deze verzoeken naar verwachting niet dusdanig veel tijd en moeite in beslag en is deze niet zo kostbaar, dat dat niet zou opwegen tegen de kosten en het tijdsverloop van de procedure.

4.4. Het primaire verweer van Allianz wordt dan ook verworpen. De rechtbank zal in het navolgende ingaan op de verzoeken die door Allianz en A aan de rechtbank zijn voorgelegd.

Causaal verband tussen ongeval en klachten

4.5. Het eerste geschilpunt dat partijen verdeeld houdt, betreft de vraag of het rapport van C, en daarmee het daarin aangenomen medisch causaal verband tussen het ongeval en de klachten van A, als uitgangspunt moet dienen voor de buitengerechtelijke afwikkeling van de schade van A. Dit is het geval indien partijen er naar het oordeel van de deelgeschilrechter ernstig rekening mee moeten houden dat de bodemrechter, indien deze over het geschil over het causaal verband zou moeten oordelen, het causaal verband bewezen zou achten op grond van het deskundigenbericht. De rechtbank stelt voorop dat de waarde die in een eventuele bodemprocedure aan het deskundigenbericht zal worden toegekend ter discretie staat van de feitenrechter. De bodemrechter zal dan met name acht slaan op het volgende. Het rapport dient antwoord te geven op de vraag naar de medische causaliteit op een zodanig begrijpelijke wijze, dat de rechter aan de hand daarvan een oordeel kan vellen over de juridische causaliteit. De deskundige is vrij in de wijze waarop hij zijn onderzoek inricht. Zijn rapport dient evenwel deugdelijk gemotiveerd te zijn, hetgeen onder meer inhoudt dat de deskundige inzichtelijk maakt hoe hij tot zijn oordeel is gekomen en

hoe zijn oordeel zich verhoudt tot de gebruikelijke zienswijzen en richtlijnen binnen zijn beroepsgroep, alsmede dat hij een eventuele afwijking daarvan deugdelijk motiveert.

4.6. Indien een deskundigenbericht dat is uitgebracht op verzoek van de bodemrechter, op een zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, de conclusies van de deskundige deugdelijk zijn onderbouwd en voortvloeien uit de door hem in het rapport vermelde gegevens, zal de bodemrechter het oordeel van de deskundige, die juist vanwege zijn specifieke deskundigheid op het terrein van het onderzoek is benoemd, niet snel naast zich neerleggen.

4.7. Van de partij die een deskundigenbericht bekritiseert, mag verlangd worden dat hij zijn stellingen deugdelijk onderbouwt, bijvoorbeeld door een rapport van een andere deskundige in het geding te brengen, waarin de conclusies van de door de rechtbank benoemde deskundige op overtuigende wijze worden weersproken. In dat geval zullen er zwaarwegende en steekhoudende bezwaren aangaande de wijze van totstandkoming of de inhoud van het deskundigenbericht moeten zijn, wil de rechtbank besluiten dat zij een dergelijk bericht naast zich neerlegt.

4.8. Naar het oordeel van de rechtbank heeft Allianz onvoldoende gesteld om aan te nemen dat er zwaarwegende en steekhoudende bezwaren zijn tegen het rapport van C. C heeft duidelijk aangegeven waarop zijn conclusie dat sprake is van causaal verband, is gebaseerd. Ook de conclusies van E gemotiveerd hem geen reden zijn standpunt nieroemtrent te wijzigen. In zijn definitieve rapport heeft hij de conclusies van E gemotiveerd – en naar het oordeel van de rechtbank overtuigend – weersproken. Nu het rapport van C naar het oordeel van de rechtbank op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, de conclusies daarin met inachtneming van het rapport van E deugdelijk zijn onderbouwd, en ook voortvloeien uit de in het rapport vermelde gegevens, ziet de rechtbank geen aanleiding om te verwachten dat de bodemrechter zou oordelen dat diens rapport met de daarin genoemde conclusies buiten beschouwing dient te worden gelaten. Er is dan ook geen aanleiding om te voldoen aan het andersluidende verzoek van Allianz dienaangaande.

4.9. Allianz heeft geen bezwaren geuit tegen de inhoud van het rapport van B. Van de inhoud van dit rapport zal de rechtbank bij haar beslissing dan ook uitgaan. Gelet hierop, en gelet op het hiervoor overwogene met betrekking tot het rapport van C, is het verzoek van A om te bepalen dat partijen op grond van de rapporten van B en C als vaststaand dienen aan te nemen, kort gezegd, dat er causaal verband is tussen de klachten van A en het ongeval, toewijsbaar.

Benoeming reïntegratiedeskundige

4.10. Het tweede geschilpunt dat partijen verdeeld houdt is de vraag of een reïntegratiedeskundige moet worden benoemd. De rechtbank overweegt hieromtrent het volgende. Vooropgesteld

wordt dat indien vast komt te staan dat er een deskundige moet worden benoemd om nader onderzoek te doen naar de mogelijkheden van A om arbeid te verrichten, dit onderzoek plaats zal moeten vinden door een arbeidsdeskundige. De rechtbank heeft ter mondelinge behandeling begrepen dat het verzoek van Allianz ook als zodanig kan worden opgevat, zodat zij in het navolgende in zal gaan op de vraag of het verzoek tot benoeming van een arbeidsdeskundige moet worden toegewezen.

4.11. Tussen partijen is niet in geschil dat A gedurende twaalf jaar lang pogingen heeft ondernomen om te reïntegreren in een functie bij de organisatie. Na deze twaalf jaar is door de verzekeringsarts geconcludeerd dat A arbeidsongeschikt is voor de volledige omvang van haar eigen functie. Hoewel de rechtbank respect heeft voor de pogingen die A de afgelopen twaalf jaar heeft ondernomen om te reïntegreren, zal, om vast te kunnen stellen wat de schade is die A als gevolg van het ongeval heeft geleden, door een arbeidsdeskundige moeten worden vastgesteld of en in welke mate A in zijn algemeenheid ongeschikt is voor het uitvoeren van arbeid. Thans staat immers slechts vast dat A arbeidsongeschikt is voor het uitvoeren van haar functie. Van A mag naar het oordeel van de rechtbank redelijkerwijs verwacht worden dat zij ook haar medewerking verleent aan een onderzoek naar eventuele reïntegratiemogelijkheden buiten de organisatie. Hoewel valt te betreuren dat een onderzoek naar

Allianz heeft geen bezwaren geuit tegen de inhoud van het rapport van B. Van de inhoud van dit rapport zal de rechtbank bij haar beslissing dan ook uitgaan. Gelet hierop, en gelet op het hiervoor overwogene met betrekking tot het rapport van C, is het verzoek van A om te bepalen dat partijen op grond van de rapporten van B en C als vaststaand dienen aan te nemen, kort gezegd, dat er causaal verband is tussen de klachten van A en het ongeval, toewijsbaar.

4.12. De rechtbank zal het verzoek van Allianz om een arbeidsdeskundige te benoemen, dan ook toewijzen. Ter mondelinge behandeling heeft A aangegeven dat, indien het tot benoeming van een arbeidsdeskundige zou komen, zij graag wil dat de heer G als deskundige wordt benoemd. Allianz heeft ter mondelinge behandeling aangegeven met benoeming van deze deskundige te kunnen instemmen. De rechtbank zal de heer G dan ook als deskundige benoemen en hem de vragen voorleggen waaromtrent partijen reeds overeenstemming hebben bereikt (met uitzondering van de vraag die betrekking heeft op de 'huidige werkzaamheden' van A, nu zij thans geen werkzaamheden meer verricht).

Schadebeperkingsplicht

4.13. A heeft de rechtbank bij zelfstandig verzoek verzocht om, kort weergegeven, te bepalen dat zij aan haar schadebeperkingsplicht heeft voldaan. Allianz heeft tegen dit verzoek primair verweer gevoerd door aan te voeren dat dit verzoek buiten rechte nog niet aan de orde is geweest, zodat aan haar de gelegenheid is ontnomen om op een gedegen wijze op deze stelling te reageren. Allianz heeft zich hierbij beroepen op de Beleidslijn Wet Deelgeschilprocedure, zoals uitgevaardigd door de

rechtbank Utrecht. De rechtbank overweegt als volgt. Uit artikel 282 Rv volgt dat een verweerschrift tot de aanvang van de behandeling, of als de rechter dit toestaat, in de loop van de behandeling kan worden ingediend. Ook wordt in dit artikel bepaald dat een verweerschrift een zelfstandig verzoek mag bevatten. De enige eis die hieraan wordt gesteld is dat het verzoek betrekking heeft op het oorspronkelijke verzoek. Het staat de rechter vervolgens vrij om te beslissen of aan de oorspronkelijke verzoeker, in dit geval Allianz, de gelegenheid wordt geboden om een verweerschrift in te dienen. De rechtbank is van oordeel dat, nu het zelfstandig verzoek van A betrekking heeft op het oorspronkelijk verzoek van Allianz, aan Allianz ter gelegenheid van de mondelinge behandeling ook de mogelijkheid is geboden om zich tegen dit verzoek te verweren en Allianz dit ook heeft gedaan, Allianz voldoende de mogelijkheid heeft gekregen om op het verzoek te reageren. Dat de door de rechtbank Utrecht uitgevaardigde beleidslijn wellicht anders bepaalt, maakt dit niet anders.

4.14. Allianz heeft ten aanzien van dit verzoek voorts aangevoerd dat op dit moment moet worden geconstateerd dat A voor wat betreft haar mogelijkheden om passende arbeid te vinden niet aan haar schadebeperkingsplicht heeft voldaan. De rechtbank overweegt als volgt. Nu, gelet op het hiervoor overwogene ten aanzien van het benoemen van een arbeidsdeskundige, niet vaststaat of en in welke mate A in zijn algemeenheid ongeschikt is voor het uitvoeren van arbeid, kan op dit moment eveneens niet worden vastgesteld dat A aan haar schadebeperkingsplicht heeft voldaan. Haar desbetreffende verzoek wordt dan ook afgewezen.

Schaderegelingstraject

4.15. Het volgende zelfstandig verzoek dat A aan de rechtbank heeft voorgelegd, betreft – kort gezegd – het verzoek om te bepalen dat Allianz gehouden is een actieve bijdrage te leveren aan het schaderegelingstraject. De rechtbank stelt voorop dat een verzoekschrift een duidelijke omschrijving van het verzoek en de gronden waarop het verzoek berust, dient te bevatten. Naar het oordeel van de rechtbank is het verzoek voor zover dit inhoudt te bepalen dat 'een actieve bijdrage moet worden geleverd' onvoldoende duidelijk omschreven. Ook de grondslag waarop het verzoek berust is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende gemotiveerd. Dit verzoek van A wordt dan ook afgewezen.

Voorschot

4.16. Voorts verschillen partijen van mening over de vraag of Allianz gehouden is een nader voorschot op de schadevergoeding aan A te verstrekken, welk verzoek A bij zelfstandig verzoek aan de rechtbank ter beslissing heeft voorgelegd. De beantwoording van deze vraag is afhankelijk van de beantwoording van de vraag of het aannemelijk is dat het bedrag van het door A gevorderde voorschot op de schadevergoeding, naast het voorschot dat Allianz reeds stelt

te hebben betaald en door A niet is betwist, bij wijze van schadevergoeding in een eventuele bodemprocedure aan haar zal worden toegewezen.

4.17. Ter beantwoording van de vraag of dit aannemelijk is, dient te worden beoordeeld of A blijvend volledig arbeidsongeschikt is. Nu hiertoe nog onderzoek moet worden verricht, acht de rechtbank het thans onvoldoende aannemelijk dat het bedrag van het door A gevorderde voorschot bij wijze van schadevergoeding in een eventuele bodemprocedure aan haar zal worden toegewezen. Haar verzoek tot het verstrekken van een voorschot wordt dan ook afgewezen.

Proceskosten

4.18. Het laatste geschilpunt dat partijen verdeeld houdt in deze procedure, betreft de vraag hoe hoog de proceskosten zijn die door Allianz moeten worden vergoed aan A. De rechtbank overweegt als volgt. Allianz heeft de aansprakelijkheid van het ongeval erkend, zodat als uitgangspunt heeft te gelden dat A de door haar werkelijk gemaakte kosten van de deelgeschilprocedure niet zelf hoeft te dragen. Op grond van artikel 1019aa van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering worden de kosten door de rechtbank begroot waarbij de redelijke kosten als bedoeld in artikel 6:96 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek in aanmerking worden genomen. Of deze kosten redelijk zijn hangt ervan af of de kosten redelijk zijn gemaakt en of de hoogte van deze kosten redelijk is.

4.19. De rechtbank is van oordeel dat de kosten in redelijkheid zijn gemaakt. Immers, deze zijn gemaakt om een tussen partijen gerezen geschilpunt te laten beslechten opdat partijen buitengerechtelijk tot een vergelijk kunnen komen.

4.20. De rechtbank acht de hoogte van de kosten eveneens redelijk. Uit het door A overgelegde declaratieoverzicht volgt niet dat bovenmatig veel tijd aan onderhavige procedure is besteed. Dat volgens Allianz de werkzaamheden in minder tijd hadden kunnen worden verricht, doet daaraan niet af. Het feit dat de ASP-criteria geen gemeengoed zijn is evenmin reden om de kosten niet redelijk te achten. De advocaat van A heeft bovendien onderbouwd aangegeven hoe haar uurtarief van € 294 tot stand is gekomen, welk tarief de rechtbank in dit geval niet onredelijk hoog voorkomt.

4.21. Gelet op al het voorgaande zal de rechtbank, als verzocht, Allianz uitvoerbaar bij voorraad veroordelen in de kosten in en buiten rechte van deze deelgeschilprocedure, welke kosten, aan de zijde van A gemaakt, begroot worden op een bedrag van $(27 \times € 294 =) € 7.938$.

5. De beslissing

De rechtbank

5.1. bepaalt dat het causaal verband tussen de klachten van A en het ongeval van 26 januari 1998 op grond van de rapporten van B en C als vaststaand moet worden aangenomen;

- 5.2. beveelt een deskundigenonderzoek door een arbeidsdeskundige en benoemt tot deskundige: G;
- 5.3. bepaalt dat aan deze deskundige de volgende vragen zullen worden voorgelegd:
- 1) wilt u onderzoek verrichten naar de resterende arbeidsmogelijkheden van mevrouw A,
  - 2) acht u mevrouw A in staat om passende arbeid te verrichten en zo ja, in welke omvang?
    - a) kan een praktische bij- en/of omscholing een positieve bijdrage leveren?
    - b) welk bruto-inkomen kan mevrouw A met de passende arbeid verdienen?
- Nota bene: indien u dit noodzakelijk acht voor het beantwoorden van de vraag, wordt u verzocht om mevrouw H te vragen op basis van eigen onderzoek de huidige mogelijkheden van mevrouw A vast te stellen aan de hand van een daartoe op te stellen actueel belastbaarheidsprofiel.
- 3) heeft u nog overige opmerkingen die voor de beoordeling van de onderhavige kwestie van belang zijn?;
- 5.4. bepaalt dat Allianz een voorschot ter zake van de kosten van het deskundigenbericht zal deponeren ter griffie van deze rechtbank, welk voorschot zal worden bepaald op het door de deskundige te bepalen bedrag;
- 5.5. verklaart de voorschotbeslissing uitvoerbaar bij voorraad;
- 5.6. bepaalt dat de deskundige het onderzoek zelfstandig zal verrichten en dat deze zal plaatsvinden op de door de deskundige te bepalen plaats en tijd, met dien verstande dat de deskundige niet met het onderzoek dient te beginnen voordat de rechtbank schriftelijk aan de deskundige heeft laten weten dat het voorschot ter griffie is vastgesteld en is ontvangen en het onderzoek kan beginnen;
- 5.7. bepaalt dat de deskundige partijen in de gelegenheid zal stellen opmerkingen te maken en verzoeken te doen en dat uit zijn schriftelijke berichten moet blijken of aan dit voorschrift is voldaan en daarbij tevens melding zal worden gemaakt van de inhoud van de opmerkingen en verzoeken van partijen;
- 5.8. bepaalt dat de partij die schriftelijke opmerkingen en verzoeken aan de deskundige doet toekomen daarvan terstond een afschrift aan de wederpartij verstrekt;
- 5.9. bepaalt dat partijen vóór 2 februari 2011 kopieën van de gedingstukken aan de deskundige zullen doen toekomen; andere door de deskundige noodzakelijk geachte stukken zullen partijen zo spoedig mogelijk aan de deskundige doen toekomen;
- 5.10. bepaalt dat het door arbeidsdeskundige uit te brengen bericht uiterlijk drie maanden na dagtekening van het bericht van de griffier dat het voorschot ter griffie is vastgesteld en is ontvangen en het onderzoek kan beginnen, zal worden ingeleverd ter griffie van deze rechtbank;
- 5.11. veroordeelt Allianz in de proceskosten, (...);

- 5.12. verklaart de kostenveroordeling sub 5.11 uitvoerbaar bij voorraad;
- 5.13. wijst af het meer of anders verzochte.

RAV 2011/49

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE (KANTONRECHTER LEIDEN)

24 november 2010, nr. 974470 \ CV EXPL 10-5275
(Mr. J.P. Mulder)

BW art. 6:104

Prg. 2011/65
WR 2011/50
LJN BP2204

Begroting van schade. Schadevergoeding.

Is winstontneming ex art. 6:104 BW naar zijn aard een gerechtvaardigde vordering in het geval van schade door een hennepkwekerij in een gehuurde woning?

Huurder heeft een sociale huurwoning gehuurd van verhuurder. In deze woning heeft de huurder – in strijd met de algemene voorwaarden – een illegale hennepkwekerij ingericht. De hennepkwekerij wordt door de politie ontmanteld. Verhuurder vordert ontbinding van de verhuurovereenkomst, betaling van een boete op grond van de algemene voorwaarden en een schadevergoeding in de vorm van winstontneming op de voet van art. 6:104 BW.

Ktr.: De kantonrechter ziet na raadpleging van de parlementaire geschiedenis en de uitleg van art. 6:104 BW door de Hoge Raad in het arrest van 18 juni 2010 (LJN BM0893; zie ook RAV 2010/83) geen principieel beletsel om art. 6:104 BW ook toe te passen ingeval van een illegale hennepkwekerij. Ook dan immers kan het onredelijk worden geacht om ongeoorloofd ten koste van een ander verkregen winst aan de verkrijger te laten, waardoor die ander vermoedelijk wel schade heeft geleden, maar deze naar haar aard niet goed bewijsbaar is. De in punt 6.4 van dit vonnis opgeworpen rechtsvraag wordt door de kantonrechter derhalve met ja beantwoord.

In de onderhavige zaak maakt de kantonrechter echter geen gebruik van de discretionaire bevoegdheid om de schade op de voet van art. 6:104 BW te begroten. Daarbij is allereerst meegewogen dat de verhuurder zijn stelling dat door de huurder één of meerdere keren is geoogst niet of onvoldoende heeft onderbouwd. Voorts heeft de kantonrechter de geringe omvang van de schade in deze zaak gewogen. De verhuurder heeft niet betwist dat de schade aan het gehuurde in deze zaak beperkt is. Onder deze omstandigheden is niet aannemelijk geworden dat in deze zaak het door de huurder behaalde financiële voordeel de vermoedelijke omvang van de schade aanmerkelijk te boven zal gaan.